

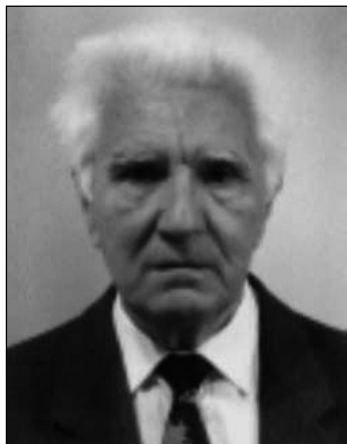
Eloges
Вести и съобщения

НАЙДЕН НАЙДЕНОВ, 1929 – 2014

СПОМЕН ЗА ПРИЯТЕЛЯ

**ИНЖ. НАЙДЕН ХРИСТОВ НАЙДЕНОВ, СЕКРЕТАР
НА СЪЮЗА НА ХИМИЦИТЕ В БЪЛГАРИЯ (2.10.1929 – 25.10.2014)**

Д. Клисурски

Известна е максимата „За мъртвите или добро, или нищо“!

Как да не кажеш добро за инж. Найденов, който се открояваше между всички нас с изключителната си доброта и добронамереност?! Нима може да не кажеш нищо за Найденов, с когото си другарувал в продължение на десетилетия?!

При това той бе личност със силно изразени много и различни ценни качества. На първо място бих поставил неговата любознателност. По рождение, в „царско време“, в трудните години на войните, е съществувало т.нар. „Училище за даровити деца“. В него попада и плахото селянче от Ябланица Найденов. През дългите по-сетнешни учения той неизменно е пълен отличник. Една от големите наслади на Найденов бе четенето. Поемаше в ръцете си каквато и да е книга като безценен дар, умело я подвързваше и ѝ се отдаваше изцяло. Бе удивителен ерудит

в областта на химията и технологията. Самият той бе станал може би най-известният съвременен химик в България.

Бе безкористно и неизменно отзивчив и услужлив. С голямо въодушевление пишеше отзиви – обширни и компетентни (повече от 70 – 80 отзива) за дисертации и за колеги, които преди не бе познавал. А също и безплатни рецензии на книги, консултации и многобройни справки.

Надарен бе с изключителна трудоспособност. Овладал стенографията, той си водеше бележки за всичко. Много пъти, след като не откривах на работното им място свои колеги, набирах номера в кабинета му. Веднага чувах неизменното „Да!“. С приятелски тон бях почнал да го наричам Гюро Михайлов. Не го ли откривах, знаех, че или е в ХТИ (ХТМУ), или в БАН.

Хранеше чувство на привързаност и благодарност към бивши преподаватели, колеги и приятели. За да не потънат в забрава, пишеше за тях в сп. „Химия и индустрия“, в сп. „Наука“, в сп. „Химия“, във в-к „Наука и общество“ и ги поздравяваше за рождени и именни дни, за Коледа и Нова година.

Надарен бе с чувство за хумор. Шегите му никога не бяха язвителни или саркастични, а винаги деликатни и уместни. На нашата суетност или грандомания гледаше великодушно и с разбиране. Едва напоследък като че ли се чувстваше в тона му лека ирония и известна резигнация. Житейските проблеми, а и служебните, посрещаше с търпимост и неизменен оптимизъм. Имал съм случаи да му казвам: „*Лошото при тебе е, че никога не можеш да бъдеш и лош*“.

Към близките си бе неизменно отговорен и всеотдаен. Като хоби се занимаваше с генеалогично изучаване на родословното дърво на ябланските родове. На чашка кафе с часове сме се отдавали на спомени за минали преживявания.

Надарен с представителна външност, той впечатляваше не само с характера си, но и с външния си вид. Много общителен, Найден не се стесняваше да изкаже мнението си пред всякаква аудитория. Бе много плодовит автор на статии и полезни справочници и книги. От този огромен актив не се възползва ни на йота за придобиване на научни степени и звания. Жалко! Натяквал съм му понякога и за това. Пишеше повече фактологично. Едва наскоро в сп. „Летописи“ написа спомени, които според мен са затрогващи и имат качествата на истинско литературно произведение. Понеже пишеше с добро чувство за много колеги, си позволих веднъж да се пошегувам, че един ден за него самия едва ли някой нещо ще напише. И май така излезе, лично аз се въздържах да пиша веднага. Трябваше ми време да осъзная, че вече няма да сваря Найден на бюрото или пред компютъра.

Инж. Найденов е толкова известен като професионалист, че сякаш да забравя да отдели кратък пасаж и за някои факти.

Две висши образования (химия и икономика), 15 книги, 12 брошури и обзори и

повече от 300 статии, дописки и информации. През периода 1960 – 1990 г. работи в министерства, свързани с ръководенето на химическата промишленост в България. Организира и участва в технико-икономически разработки и програми за развитието и повишаването на ефективността на химическата ни промишленост. Подготвя предложението и участва в подготовката на строителството на новия завод за калцинирана сода в Девня. Член бе на редакционната колегия на сп. „Химия и индустрия“ от 1974 г. и до кончината си бе заместник-главен редактор. От 1992 г. бе секретар на Съюза на химиците в България. Удостоен бе с два златни и един сребърен орден на труда, с почетния медал „Марин Дринов“ на Българската академия на науките и с редица други отличия и награди.

Уверен съм, че инж. Найден Христов Найденов ще се помни дълги години с добро от всички, които го познаваха.

ИЗБРАНА БИБЛИОГРАФИЯ

- Naydenov, N. (2011). History of the Union of Bulgarian Chemists. I. Bulgarian Chemical Society and the journal “Chemistry and Industry” – selected documents. *Chemistry*, 20, 8 – 22 [In Bulgarian].
- Naydenov, N. (2011). History of the Union of Bulgarian Chemists. II. Establishment of the Union – selected documents. *Chemistry*, 20, 163 – 173 [In Bulgarian].
- Naydenov, N. (2011). History of the Union of Bulgarian Chemists. III. The first ten years (1925 – 1934) – selected documents. *Chemistry*, 20, 243 – 288 [In Bulgarian].
- Naydenov, N. (2011). History of the Union of Bulgarian Chemists. IV. Years of maturity and shocks (1935 – 1943) – selected documents. *Chemistry*, 20, 323 – 342 [In Bulgarian].
- Naydenov, N. (2011). History of the Union of Bulgarian Chemists. V. The radical change (1945 – 1949) – selected documents. *Chemistry*, 20, 443 – 458 [In Bulgarian].

✉ **Acad. Dimiter Klissurski**
Bulgarian Academy of Sciences
1000 Sofia, Bulgaria